

DE ZWENDELENDE ZWANZERS

(End-Scheidung)

Blijspel in twee bedrijven

door

INGRID MINKE

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZWENDELENDE ZWANZERS - END-SCHIEDUNG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **INGRID MINKE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Martin Boer - dynamische architect, zijn broer en partner, in diens poging een geheim te bewaren, met veel improvisatietalent bijstaand

Ron Boer - genoemde broer, die het streven van zijn geliefde, om met hem in het huwelijksbootje te stappen, alleen deswege moet weerstaan, omdat hij nog getrouwd is met Lydia

Cindy Vinders - de geliefde zelf en tevens secretaresse van beide broers; 'n pittig deerntje, met 'n charmante voorkeur voor ouderwetse romantiek

Lydia - de echtgenote van Ron, niet direct preuts uitgevallen, het geen als sexy fotomodel natuurlijk ook niet wenselijk is, en vastbesloten, uit de op handen zijnde scheiding 'n slaatje te slaan

Huig Markwaard - een advocaat, die achter zijn absoluut correcte ambtelijke façade, zijn minder eerbare en solide ware karakter weet te verbergen

Vivian Senster - vlotte meid, met geest en spirit, die zich zeer beslist niet zomaar als speeltje laat gebruiken

DECOR:

Het stuk speelt in een modern ingericht vertrek, het midden houdend tussen kantoor- en ontvangstruimte, en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren een deur, die naar het eigenlijke kantoor voert en in de tekst ook als zodanig genoemd wordt. In de korte kant rechts, overwegend achter, 'n deur, die toegang geeft tot de bovenwoning van Martin en in de tekst met 'privé' wordt aangegeven. In de brede achterwand een open doorgang. Links wordt die benut als de woning van Ron ter sprake komt, rechts als er sprake is van naar buiten gaan, of van buiten komen. Links achter op de bühne 'n bureau, met 'n stoel ervoor en 'n bureaustoel erachter. Op het bureau 'n telefoon en allerlei toestanden die er verder op verwacht mogen worden. Tegen de achterwand 'n tekening, c.q. blauwdruk, van een of ander groot project. Aan de rechterzijde, overwegend vooraan, een divan, plaats biedend aan drie personen, met ervoor 'n laag tafeltje. Op dat tafeltje 'n extravagante vaas met 'n smaakvol bloemenarrangement. Op de divan 'n sierkussen. Naast de divan rechts een lectuurbak met 'n flink aantal tijdschriften. Tegen de achterwand 'n kast, waarin aan één kant 'n soort buffet met diverse flessen drank en enkele glazen. Deze kast, alsook eventuele andere meubelstukken, schilderijen etc., het een en ander afhankelijk van de beschikbare ruimte, weerspiegelen de nuchtere zakelijke opmaak van een architectenbureau. Exacter, er mag dus beslist geen huiskamerindruk gewekt worden.

EERSTE BEDRIJF

Ron: *(opgewonden op uit kantoor, in de open deur achter zich duidend en tot Martin, die achter het bureau zit)* Hé Martin, dat hou je toch niet voor mogelijk man! Hier, precies voor ons huis!

Martin: Wel, de plek des onheils is dus al bekend. Nu nog het misdrijf zelf.

Ron: *(deur dichttrekkend)* Opgehangen hebben ze me! Aan 'n lantaarnpaal! Mijn konterfeitsel aan 'n lantaarnpaal! Vreselijk!

Martin: Weet ik. Heb ik je immers meteen gezegd: en profiel kom je niet al te best over.

Ron: *(opgewonden, schreeuwend)* O ja, jij kunt er makkelijk mee spotten, maar ik zit tot aan m'n nek in de stront!

Martin: Schreeuw niet zo jochie. Wat moet Cindy wel niet denken van je taalgebruik!

Ron: Cindy kan niet denken. Althans niet hier, want ze is naar de bakker.

Martin: O ja, om verse broodjes, heerlijk!

Ron: Mijn eetlust is al over! Je zult aan 'n lantaarnpaal hangen!

Martin: Wees blij, dat 't niet aan 'n strop is.

Ron: Je galgenhumor kan ik anders best missen. Ik zit in de knoei en aan wie heb ik dat te danken? Aan jou, m'n eigen broer.

Martin: Ho manneke! En wie was er toen zo enthousiast over mijn idee, om ons architectenbureau door jouw plaats in de gemeenteraad fundamenteel te verstevigen?

Ron: O ja, maar toen wij dat besluit namen, waren ook nog de gebruikelijke normale reclameslogans in zwang.

Martin: Och kom, wat is in de politiek normaal? Al moet ik toegeven, dat de thans gebezigde kreten in jouw geval niet direct gelukkig te noemen zijn. Niettemin, goeie relaties...

Cindy: *(op van midden rechts, in één hand 'n opgerold plakkaat, in de andere 'n zak broodjes)* ...Zijn alleen ten nadele van hen, die ze niet hebben... En, hebben jullie al eens uit 't raam gekeken?

Martin: *(opstaand, grijnzend)* Hoezo? Is er iets te zien soms?

Cindy: Overal waar ik kijk, straalt m'n geliefde me tegen! Ron op reclameborden, Ron aan lantaarnpalen, *(drukt Martin de zak met broodjes in z'n handen)* Ron op schuttingen, op bomen, je kunt 'm niet missen.

Ron: *(laat zich op de divan vallen)* Vreselijk!

Cindy: Vreselijk? *(rolt het plakkaat af, het bekijkend)* Nou ja, ik heb immers meteen al gezegd, dat je en profiel niet op z'n voordeligst uitkomt.

Martin: Zie je wel!

Cindy: *(leest af)* "Solide, eerlijk, serieus! Onze politiek, uw kandidaat! Voor de toekomst van uw familie!" Nou ja, 'n beetje oubollig.

Ron: Ik?

Cindy: Die kreten. Daarbij denk je toch meteen aan 'n serieuze vlijtige werknemer, met een serieuze hem toegewijde echtgenote, met serieuze welopgevoede kinderen, en...

Martin: ...Een serieuze heimelijke geliefde! *(werpt Ron de zak met broodjes toe, neemt Cindy het plakkaat af en gooit het op 't bureau)*

Cindy: *(tot Ron)* Ja ja Ronnieboy, een pal naast je staande echtgenote zou lang zo slecht nog niet passen bij dit opgefokte imago.

Ron: *(springt op, de broodjes rollen over de grond)* Begint 't gedonder nu alwéér?

Cindy: *(schijnheilig, hem op de divan terugduwend)* Wat voor 'n gedonder?

Ron: Wie stond er dan zes weken geleden gepakt en gezakt voor m'n deur? Onuitgenodigd, wel te verstaan! Ik heb er verdomme toch niet om gevraagd, dat je m'n woning in beslag zou komen nemen!

Cindy: *(gaat op de leuning van de divan zitten, benen van de grond)* Natuurlijk heb je dat niet gevraagd. Waarom ook? Jij zou er immers gewoon genoeg mee zijn blijven nemen, als ik overdag jullie architectenbureau was blijven bemannen en 's nachts op bestelling je bed.

Martin: *(op z'n knieën doende de broodjes bij elkaar te zoeken, waarbij hij er twee over het hoofd ziet, kucht eens)* Eh, moet iemand soms 'n broodje?

Cindy: En daarom heb ik, als moderne, geëmancipeerde vrouw, de eerste stap gedaan. *(bij het opstaan stoot Martin per ongeluk onder Cindy's voeten, waardoor ze van de leuning pardoes op Ron's schoot valt)* Hopla...! Weet je, zodoende hoef jij nu nog maar één klein stapje te maken en mij ten huwelijk te vragen.

Ron: En hoe vaak heb ik dat al niet, sinds je intocht hier, te horen gekregen!

Cindy: Dat schijnt blijkbaar de enige methode te zijn om je te overtuigen.

Ron: Murw te krijgen, bedoel je!

Cindy: *(dwepend)* En als 't dan zover is, zul je me heel romantisch om m'n hand vragen.

Ron: Waarom zou ik zoveel kapsones gaan maken om 'n simpele hand, terwijl ik de rest ook zonder veel moeite gekregen heb.

Cindy: Dat hoort er nu eenmaal bij. Op de knieën natuurlijk en met 'n ferme ruiker.

Martin: (*houdt de vaas met bloemen omhoog*) Zeg het met bloemen!

Ron: (*springt op*) Op de knieën? En ze dan zeker nog wond schuren ook!

Cindy: (*het kussen omhoog houdend*) Hiermee zou 't best wel gaan hoor.

Ron: (*ontneemt 't haar, gooit 't weer op de divan terug*) En zoiets uit de mond van 'n geëmancipeerde vrouw!

Cindy: Er zijn nu eenmaal terreinen waarop de emancipatie niets verloren heeft.

Ron: O ja, zeker die van het legen van de vuilnisemmer, het galant openhouden van de deur...

Martin: ...het vragen om de hand...

Cindy: Precies. Op de knieën en met 'n ferme ruiker.

Ron: Waarom dat alles? Er bestaat immers geen gelukkig huwelijk!

Martin: Klopt. Bestaat ook niet.

Cindy: Och kom, Martin. Omdat jij nu toevallig zo'n slechte ervaring op 't gebied van 't huwelijk hebt opgedaan, hoeft je broer toch niet hetzelfde te overkomen!

Ron: O jawel, zeker! Zoiets ligt in de familie!

Martin: Dat is erfelijk, weet je.

Cindy: (*vrolijk*) Stelletje zwanzers! Maar voor vandaag genoeg hierover. Mijne heren, er moet ook nog 'n beetje gewerkt worden, ja!

Ron: (*opgelucht*) O ja, aan de slag!

Cindy: Ik ga nu eerst even voor 't ontbijt zorgen en daarna zal ik me eens op pad begeven met jullie belastingaangifte.

Martin: (*legt de zak met broodjes op 't bureau*) Oké zeg. Maar wil je er ook even aan denken ons ontwerp en de offerte voor het "huis van de mens" door te geven!?

Cindy: Uiteraard! Ik zal toch zeker de betonnen lady niet vergeten.

Martin: Aha, bekijk jij de edele mecenas van onze stad dus door dié bril!

Cindy: Mecenas? 't Zou wat! Zelfs in de krant worden nog toespelingen op de antieke moraalvoorstellingen van deze tante gemaakt.

Ron: In de krant?

Cindy: (*op bureau doelend*) Vandaag zelfs nog in 't artikel over het "huis van de mens".

Ron: (*neemt achter het bureau plaats*) Waar?

Cindy: Pagina drie. "Bouwvergunning voor de Gwendolin-Godschalk-Stichting".

Martin: En daarin schrijven ze over de opvattingen van die Godschalkse?

Cindy: (*af midden links*) Niet letterlijk natuurlijk. Tussen de regels door

moet je lezen.

Martin: Aha! *(Ron leest mummelend, onverstaanbaar)* Wat staat er?

Ron: *(eerst mummelend, dan duidelijker)* ...Meegedeeld, dat de bouwvergunning voor het "huis van de mens" aan de Gwendolin-Godschalk-Stichting verleend werd. Op de persconferentie van gisteren, maakte mevrouw Godschalk bekend, dat voor de realisatie van het project alleen plaatselijke ondernemingen...

Martin: *(wegwuiwend)* Ouw koek! Laat 's horen waar Cindy op doelde.

Ron: Ah, hier... Mevrouw Godschalk, bekend staande om haar uiterst strenge morele opvattingen, heeft er in de aanloop naar het project geen twijfel over laten bestaan, dat opdrachten uitsluitend verstrekt zullen worden aan ondernemingen van onberispelijke reputatie. Uiteraard zullen de financiële aspecten daarbij niet... *(vervalt weer in gemompel, Cindy terug, omarmt Ron van achteren)* Nou zeg, *(op krant doelend)* twee stevige brokjes, dat vertel ik je!

Cindy: *(strekt zich, strijkt over haar boezem)* Dat dacht ik toch ook.

Martin: *(heeft de twee over het hoofd geziene broodjes ontdekt en opgeraapt, er zachtjes op drukkend)* Zo heb ik ze het liefst. Zacht, en van boven en onderen nog 'n beetje wit.

Ron: Wat zeg je?

Martin: Hier, voel zelf maar. *(omdat Ron 'm negeert, stopt hij ze in de zak bij de andere)*

Ron: *(hoofdschuddend met de krant doende)* De Godschalkse en haar neef! *(weer voorlezend)* Hier, moet je luisteren. "De beoordeling van de aanbiedingen is in handen van de neef van mevrouw Godschalk, de advocaat Huig Mark-waard. Zoals de stichteres meedeelde, heeft zij de heer Markwaard aangesteld als beheerder van het project, met verregaande bevoegdheden. Naar verwacht wordt..."

Cindy: Beheerder! Niets anders dan 'n formaliteit! Als enige erfgenaam is hij immers als was in haar handen.

Ron: *(leest)* Volgens de heer Markwaard zal reeds op korte termijn de beslissing aangaande de keuze van het architectenbureau bekend worden gemaakt.

Cindy: *(peinzend)* Blijft alleen de vraag in hoeverre zo'n erfprins, die toch alleen maar dat doet, wat hem door z'n melkkoe wordt opgedragen, te manipuleren is.

Ron: *(grinnikend)* Stel je voor zeg, dat je als man geen enkele bewegingsvrijheid hebt. Eens één enkele keer 'n lekker avondje stappen, met een nóg lekkerder stuk en pats, de hele erfenis naar de filistijnen!

Martin: Niettemin, voor zoveel geld zou ik ook wel 'n poosje de asceet

willen spelen!

Cindy: (*af midden links*) Hoef je in elk geval niet veel aan je levenswijze te veranderen.

Martin: (*verontwaardigd*) Uitgerekend ik?! Als de grootste versierder van de stad...

Ron: (*achter het bureau uitkomend*) ...Kun je jezelf op dit moment toch niet bestempelen, laten we nu eerlijk zijn.

Martin: (*nors*) Nee.

Ron: (*legt z'n hand om Martin's schouder, spottend*) Ach ja, hoe 'n huwelijk een eens zo actieve jongeman ruïneren kan! Vreselijk!

Martin: (*'t hem geërgerd toebijgend*) Ja, vreselijk!

Ron: (*spottend, zuchtend*) Geen vrouwen meer.

Cindy: (*weer terug, dit laatste met fronsend voorhoofd gehoord hebbend, dan om zich heen zoekend*) Waar zijn jullie met... (*de zak met broodjes van het bureau nemend*) Aha, daar zijn ze.

Martin: (*nu op divan plaatsnemend, op horloge kijkend, gemelijk*) Als jullie maar weten, dat 't zo half tien is.

Ron: En?

Martin: Over 'n half uur is 't tien.

Cindy: (*tot Martin*) Jouw combinatievermogen heb ik altijd al bewonderd.

Martin: (*richting Ron, indringend*) Ik wil alleen maar wijzen op het feit, dat er vandaag nog iets geregeld moet worden.

Ron: (*wakker schietend tot Cindy*) O ja, je moet nu verdwijnen!

Cindy: (*verrast*) Wat moet ik?

Martin: Hij bedoelt, dat je met de stukken moet verdwijnen. Elf uur: sluiting inzendtermijn bij Godschalk.

Ron: Precies, dat bedoel ik.

Martin: Anders vertrekt die Markwaard nog zonder onze stukken.

Cindy: Naar dat advocatencongres, ja ja, dat weet ik. Heeft me hun secretaresse telefonisch al vaak genoeg op attent gemaakt.

Ron: (*spottend*) En in z'n vrije uurtjes tijdens dat congres wordt de stakker geacht, onze en de andere offertes voor z'n vermogend tantetje te bestuderen, alleen omdat de oude grafkelder zo'n haast heeft.

Martin: Gezien haar leeftijd, zal ze misschien ook wel moeten.

Cindy: (*af in kantoor, deur blijft open*) Liggen de stukken voor de belastingconsulent gereed?

Martin: (*roepend*) Op 't bureau! Die twee blauwe mappen.

Cindy: (*vanuit 't kantoor*) Zie geen blauwe mappen.

Martin: Och ja, dan zal ik ze hoogstwaarschijnlijk wel...

Cindy: (*terugkomend*) Wordt 't wel tijd, dat je ze tevoorschijn tovert.

Ron: Zorg jij nu maar voor 't ontbijt, leggen wij de stukken wel voor je gereed.

Cindy: *(naar het bureau)* Hoe zou die Markwaard eruit zien?

Ron: Geen idee. Wij kennen 'm immers ook niet. Hoezo?

Cindy: Nou, bij zo'n erf tante is dat toch 'n interessante partij. Zou hij nog te hebben zijn?

Ron: Voor jou in elk geval niet. Dat zal beslist wel iemand weten te verhinderen.

Cindy: *(kust 'm)* Mijn dappere ridder.

Ron: *(afwerend)* Ik toch niet! Op 't gebied van de moraal, draagt de betonnen... eh, tante Gwendolin, de volle verantwoordelijkheid.

Cindy: Heb je geboft. Blijf ik dus jouw eigendom. *(heeft inmiddels alle bescheiden van het bureau genomen en stelt ze Martin op de divan ter hand)*

Martin: Hé, wat moet ik hiermee?

Cindy: Terwijl ik 't ontbijt maak, checken jullie het hele zaakje aan de hand van deze *(geeft 'm een blad apart)* inhoudsopgave nog eens precies na. Oké?

Ron: Zal wel kloppen allemaal. En eh, als ik jou was, zou ik me nu maar alvast op weg begeven.

Cindy: Hoezo? Is toch nog veel te vroeg.

Ron: Je zou van tevoren toch nog 't een of ander voor jezelf kunnen regelen.

Cindy: Zou echt niet weten wat.

Ron: Waarom ga je niet eerst nog even vlug naar de kapper?

Cindy: *(verwonderd)* Daar was ik gisteren toch pas.

Ron: Ja maar...

Cindy: Ach wat. Ik laat jullie omwille van die stomme belastingopgave toch zeker niet verhongeren.

Martin: Precies. Verhongeren kunnen we later altijd nog wel, als we van de inspectie de definitieve aanslag krijgen.

Cindy: Met dat belastinggedoe zal ik beslist 'n hele poos zoet zijn.

Ron: Laten we 't hopen.

Martin: *(vlug)* Ron bedoelt: laten we hopen, dat 't niet zo lang duurt.

Cindy: *(af via midden links)* Nou dan, iedereen aan 't werk! *(Ron vlug naar doorgang, controlerend of ze ook weg is)*

Martin: Hou toch 'n beetje je gemak jongen! Door dat nerveuze gedoe maak je je super verdacht. Het duurt nog minstens 'n uur voordat Lydia d'r is.

Ron: *(opgewonden)* M'n gemak houden? O ja, jij hebt gemakkelijk kletsen!

Martin: Niet dan? Met m'n plan van die belastingaangifte, heb ik er

toch maar mooi voor gezorgd, dat Cindy, op 't moment van de beslissende confrontatie, de deur uit is.

Ron: *(rent opgewonden heen en weer)* O ja, maar dat neemt niet weg, dat ik ondertussen wel op ben van de zenuwen.

Martin: Ga weg. Is me niet eens opgevallen.

Ron: En geen wonder! Sinds Cindy tafel en bed met me deelt, krijg ik geen oog meer dicht! Iedere nacht hetzelfde, altijd weer...

Martin: Alsjeblieft geen details.

Ron: Wat? Ach wat man! 't Is de naakte angst, die me uit de slaap houdt.

Martin: Angst? *(is al die tijd doende de papieren te bestuderen)*

Ron: *(neemt de krant)* Voor 'n schandaal! *(op krant doelend)* Met m'n ogen dicht zie ik 't hier al met vette letters staan: aankomend veelbelovend politicus als bigamist ontmaskerd! *(gooit krant weer terug op 't bureau)*

Martin: 'n Bigamist is 'n man, die officieel met minstens twee vrouwen getrouwd is. En jij hebt er maar één!

Ron: En 'n geliefde namens Cindy, wat voor de pers, de oppositie en Gwendolin Godschalk op 't zelfde neerkomt. *(tijdens de volgende dialoog blijft Martin de stukken controleren en reikt ze de naast de divan staande Ron aan)*

Martin: Daarom moeten we ook trachten, je privé-aangelegenheden weer in de juiste banen te leiden, voordat iemand ook maar iets ontdekt.

Ron: *(honend)* Aan wie vertel je dat!

Martin: Aan jou, broertje lief. Een schandaal en we kunnen de Godschalk-opdracht vergeten, alsook het niet onbelangrijke sommetje dat daaraan verbonden is en waar we dringend om verlegen zitten.

Ron: Jouw onbaatzuchtigheid roert me tot in m'n binnenste.

Martin: Jouw dilemma raakt me alleen maar voor zover het financiële gedeelte in 't geding is. Met 't erotische aspect heb ik haast niets te doen.

Ron: *(brief met linkerhand aannemend en overbrengend naar de rechter)* Wat bedoel je met "haast niets"?

Martin: Ja zeg, wie moet hier dan voor afschrikwekkend voorbeeld van een mislukt huwelijk fungeren? Ik toch zeker!

Ron: Toegegeven. Jouw stomme pech, dat je net met Lydia stond te bellen, toen Cindy binnenkwam. Haar ogen vielen haast uit d'r hoofd, toen ze je het woord scheiding hoorde gebruiken, weet je nog?

Martin: *(hem het volgende stuk reikend)* Nog niet eens met 'n

waakzaam oog op de uitkijk staan, kun je, terwijl ik de kastanjes voor je uit 't vuur haal.

Ron: In elk geval heb ik Cindy toen wel weer zo vlug mogelijk naar buiten gewerkt.

Martin: O ja. En in de opwinding viel je niets beters in, dan haar wijs te maken, dat 't "mijn" vrouw was, waarmee ik stond te bellen.

Ron: Ik vond 't anders 'n geniale vondst van mezelf. Cindy pinkte ter plekke zelfs 'n traantje weg, uit puur medelijden met je. *(Martin reikt 'm weer 'n blad, Ron neemt 't met de linkerhand aan en bij 't overbrengen naar de rechter gaat iets mis, alles valt op de grond, Ron knielt, om de bladen weer te verzamelen, Martin ziet dat niet)*

Martin: Zoek ik dagenlang naar de verblijfplaats van je vrouw, neem dan ook nog de eerste telefonische kontakten op me, en als dank daarvoor zadel je mij tegenover Cindy met jouw levensdrama op.

Ron: Ken jij dan soms nog een andere meneer Boer hier in huis, die als echtgenoot van een zekere Lydia Boer in aanmerking had kunnen komen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto